

Peaceman

Vitacit

Stínem dnů
kráčí fádni tvář
na tílku mříž
potištěný fáč

Na zádech terč
kam střílet se dá
pod ním verš
zda smysl to má

Já zůstal stát přiznávám
strach o něj mám
křičím stůj a vražím do lidí
co vůbec nevidí
svou tvář - zlé tušení
že na něj někdo vystřelí

Jdu za ním dál přísahám
strach o něj mám
křičím stůj a větrám svědomí
snad můj křik
prolomí - mlčení
to zlé lidské mlčení